

Universitätsbibliothek Wuppertal

Orphei Lithica

Orpheus

Berolini, 1881

Δημητρίου τοῦ Μόσχου ὑπόθεσις

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5190](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5190)

Δημητρίου τοῦ Μόσχου ὑπόθεσις εἰς τὸ περὶ
λίθων Ὀρφέως.

Θειοδάμαντι τῷ Πριάμου συνήντησεν Ὀρφεὺς μετὰ¹⁾ ἑταίρων τινῶν πρὸς θυσίαν Ἑλλίου, ἣν ἐτέλει κατ' ἔτος εἰς ὕρον²⁾ ἀνερχόμενος· καὶ αὐτῷ τῆς νενομισμένης³⁾ ταύτης ἑτησίου θυσίας τὴν αἰτίαν ἀφηγεῖται, λέγων ὑπὸ δράκοντος αὐτὸν⁴⁾ παῖδα ὄντα ποτὲ ἀναιρεθῆναι κινδυνεύοντα καταφυγεῖν εἰς τὸ ἐκεῖ που⁵⁾ πλησίον ἱερὸν τοῦ Ἑλλίου. ὅφ' οὗ καὶ σωθέντα ὡς ὁ πατὴρ περιεποιήσατο τῆς τοῦ παιδὸς σωτηρίας κατ' ἔτος ἦγεν Ἑλλίφ θύματα. μεταστάντος δὲ ἐκείνου τῶν ἐντεῦθεν αὐτὸς Ὀρφεύς⁶⁾ ἀντὶ τοῦ πατρὸς τῆς τοιαύτης θυσίας καθίσταται διάδοχος· ἦν νῦν ἀφοσιούμενος ἄνεισι,⁷⁾ συμπαραλαβὼν καὶ Θειοδάμαντα. οὗτος δὲ καθ' ὁδὸν τῷ ποιητῇ περὶ δυνάμεώς τε λίθων καὶ χρήσεως διεξέρχεται, οἵτινες αὐτῶν χρήσιμοι πρὸς τῶν θυνόντων κοατούμενοι, ὅπως αὐτοῖς τὰ τῶν εὐχῶν ἐξανύοιτο, καὶ οἱ πρὸς τὰς ἰαβόλους τῶν δήξεων⁸⁾ θεραπείας. ὅθεν οἶμαι καὶ Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ὕστερον ὁρμηθεὶς συνέγραψε τὰ θηριακά.

Τοῦ αὐτοῦ.⁹⁾ Ἰστέον δέ, ὡς δύο τινὰ προοίμια τοῦ παρόν-

Demetrii Moschi hypothesis omissa est in Pal. In inscriptione B ante τοῦ Μόσχου addit Κερκυραίου; εἰς om. M.; εἰς τὸ ἐξῆς ποίημα Ὀρφέως περὶ λίθων ὑπόθεσις Δημητρίου τοῦ Μόσχου edd. 1) τῶν ante ἑταίρων omisi cum BV. 2) ὕρος V. 3) τῆς γενομένης ἑτησίου ταύτης θυσίας B. 4) αὐτόν dedi ex B., rell. αὐτόν. 5) ποῦ Hermanni editio et Tauchn. 6) ὁ ποιητῆς pro Ὀρφεύς et supra Θειοδάμαντί τινι συνήντησεν ὁ ποιητῆς scribi jubebat Tyrwh. sed recte Herm. contra: »At hoc est mentem scriptoris, non verba corrigere.« 7) ἄνεισιν P. 8) δεῖξεων V. 9) τοῦ αὐτοῦ om. M in spatio vacuo, et Gesn. Herm. Tauchn. qui sequentia etiam antecedentibus coniunxerunt. — »Male haec a Demetrio divisa sunt. Unicum est huius operis prooemium, quod versibus primis circiter 92 absolvitur. Colloquium inter auctorem et Theodamantem est ipsum opus; in quo primus quidem loquitur Auctor, a v. 164

τος προτίθεται ποιήματος· ἐν μὲν τῷ πρώτῳ αὐτὴν τε τὴν ἀρετὴν καὶ σοφίαν ἄπασαν ἐξυμνῶν, καὶ τοὺς πάλαι τῶν ἡρώων κατ' αὐτὴν γενομένους ἐνδόξους καὶ ἰσοθέους νομισθέντας, ὧν καὶ μητέρα¹⁰⁾ τὴν ἀρετὴν προσεΐρηκεν. ἐν ταύτῳ¹¹⁾ δὲ καὶ τῶν ἰδιωτῶν καθάπτεται, ὥς ἐπιφθόνως ἐχόντων πρὸς τοὺς τὴν ἀρετὴν διώκοντας, καὶ τούτοις ἀεὶ φιλαπεχθymόνως ἐπικειμένων. ἐν θατέρῳ δὲ ὁ πρὸς αὐτὸν καὶ Θειοδάμαντα γίνεται¹²⁾ διάλογος.

[vulg.] ad v. 393 [vulg.] et sub persona Heleni a v. 394 [vulg.] ad v. 764 [vulg.] et iterum ex propria persona ad v. 766 [vulg.]. Reliqui duo versiculi sunt ipsius Auctoris, et opus claudunt. Tyrwh. Gesner, a Moscho transversum actus, Theodamantem Priami filium, Hectoris et Cassandrae fratrem, Melanippi ἀνεψιών fuisse putavit, et carminis oeconomiam adeo non intellexit, ut a v. 394 vulg. Palameden loqui et in versibus 398—412 vulg. Apollinis orationem ab eo relata esse docuerit. Verum vidit iam ante Tyrwhittum Schrader (Emend. Praef. p. XIV) et ante utrumque notante Ruhnkenio (in recensione editionis Tyrwhittianae Bibl. Crit. P. VIII). Koene ad Greg. Cor. p. 124, qui in v. 388 vulg. Πριαμίδαο pro Παλαμήδαο scribendum esse monens carminis oeconomiam perspexisse credendus est. Gesneri errores fusius refellerunt Tyrwh. passim in notis, et Schrader l. c., quorum explicationes in re clarissima amplius non recensebo. 10) ἡμετέρα B. 11) ταυτῷ codd. et edd., nisi quod αὐτῷ BV. 12) γράφεται Eschenb. ed.